

følgelig ikke udtale mig; det er tidnok at tage Gatten af, naar man ser Manden, men jeg betvivler ikke, at Manden kommer, jeg kjender det ærede Medlems Forhandlingsmaade, og der vil selvfølgelig komme en Mængde Forslag. Det ærede Medlem reiste væsentlig Anker med Hensyn til bort Forslag om Befejlingen af de laasede Baade. Jeg tager det i omvendt Orden af det, han opstillede, fordi jeg betragter Befejlingen af de laasede Baade som et mindre bethdningsfuldt Punkt. Jeg tror, at det ærede Medlem ser denne Sag i et altfor grelt Lys. Fiskeriet foregaar, som jeg har udtalt, væsentligst om Natten. Det ærede Medlem udtalte, at det ogsaa foregaar om Dagen, men om Dagen er der ingen Vanfærlighed ved at seile ud og ind. Jeg skal tillige gjøre opmærksom paa, at det Fiskebaad, hvor det kunde være allerfarligst at komme ind i uroligt Veir, som det ærede Medlem omtalte, er det, der ligger ved mit Hjem, Hjarbæk Bugt. Men det ærede Medlem veed jo nok, at man kan seile ud og ind af nævnte Bugt til Virksund, hvor det fri Fiskebaad begynder, i tre Kvarter. Det ærede Medlem veed jo, at jeg besøgte ham i Sommer og leiede en Fiskebaad i Stedet for at tage Bogt, og det varede kun tre Kvarter, skjøndt det blæste temmelig godt. Det ærede Medlem erindrer, at vi tilbels havde Modvind, saa at vi tilbels maatte krydse derop. Jeg skulde forøvrigt tage meget feil, om den af Fler-tallet foreslaaede Bestemmelse ikke er den nu gjældende Ret. Da vi i 1872 vedtog Loven om Fiskeri i Limfjorden og indførte tilbels laasede Baade i Hjarbækbugten og Stræningen Løgstør—Hals, blev det udtalt af den daværende Indenrigsminister efter et Medlems Udtalelser — jeg tror forresten, at det var mig selv, vi frygtede for, at Regjeringen vilde lægge Hindringer i Veien for Befejlingen af disse Farvande — at det var en Selvfølge, at de fik ikke Lov til at seile ud og ind. Jeg blev da ængstelig og paa Opfordring af Fiskere i Hjarbæk By henvendte jeg mig privat til vedkommende Minister; jeg haaber ikke, at det vil genere vedkommende afdøde Minister, at jeg her udtaler, at jeg privat henvendte mig til ham. Ministeren svarede, at han vilde gjøre, hvad der stod i hans Magt, for at give dem Lov til, at de kunde seile ud om Dagen, og han vilde forhøre sig hos vedkommende Kontrollør for Limfjorden. Jeg er ikke overbevist om, at han ikke gik videre end jeg ønskede. Jeg tror forøvrigt meget bestemt, at en hel Del af de Fiskere, der bleve tagne i Fjor i Hjarbækbugten — jeg sagde i Gaar ved en Fortællelse 18 Baade, det er ikke rigtig,

det var 18 Mand — slet ikke havde fisket, men de bleve dømt fordi de havde seilet ind med deres Baade. Jeg tror altsaa, at det er den nu gjældende Bestemmelse, men jeg forlanger ikke, at Ministeren skal svare derpaa, da jeg ikke har gjort ham opmærksom paa Spørgsmaalet, jeg er først selv bleven opmærksom derpaa ved at tænke over det i Gaar, men det er jo en Sag, der er nem at faae opløst. Det vil imidlertid aldrig genere Fiskerne, det er ikke store Baade, det kan man se paa Skottet, det er ganske smaa Baade, hvor man kan seile med sladbundede Baade selv i Stormveir; jeg har selv ofte været med dertil, skjønt jeg ikke er Sømand. Disse store Veirmøller, som vi skulle kjæmpe imod, om Befejling eller ikke Befejling, har for mig ikke stor Betydning. Enten det Ene eller det Andet bliver vedtaget, har altsaa for mig ikke stor Betydning; det er ikke noget Principspørgsmaal for mig, og jeg tror ikke, man bør rejse store Spørgsmaal over saa lille en Ting. Jeg kan gaa med til det første af det ærede Medlems Forslag, naar Ministeren vil modtage det, men jeg vil bestemt forvare mig mod at stemme for saadanne Straffebestemmelser, som Mindretallet opstiller, for det kan ikke alene ramme den enkelte Fisker, men den hele Kommune. Sagen er jo den, at det ikke er saaledes for en fattig Fisker eller selv for en Fisker med lidt Formue at bøde nogle Hundrede Kroner. Tager man tillige hans Baad, der har kostet ham ialt 150 à 200 Kr., bliver Straffen urimelig haard; men, selv om det er ham muligt at faae Penge til at anskaffe sig et nyt Baad, saa gaar der jo dog lang Tid med at binde et saadant Baad og faae det i Stand og i den lange Tid er han ude af sit Erhverv til sig selv, og Familien kan imidlertid let blive kastet paa Fattigvæsenet. Den Slags Straffe er i mine Dine forfæstelige. Vel siger det ærede Medlem for Holbæk Amts 1ste Valgkreds (Fogtmann), at Folk maa finde sig i, naar de begaa Forseelser, at blive straffede derfor. Jeg vil dog sige til det ærede Medlem, at Lovgivningen ikke har til Opgave at vedtage saadanne Bestemmelser, der først føre Folk i Fristelse og bagefter ville flaa dem, man skal tvertimod søge ved Love at opdrage Folk saaledes, at de søge at undgaa Straf. Hvad enten man vedtager det Ene eller det Andet, saa kan jeg i alle Tilfælde ikke gaa med til Straffen. Dette var med Hensyn til Befejlingen. Jeg er altsaa overbevist om, at Fiskerne ville være velsornøiede, dersom de faae Fler-tallets Forslag, men jeg vil dog ikke opstille det som et Principspørgsmaal. Der var ogsaa andre Ting, som det ærede Med-